

religious situation in Ukraine, its revitalization requires a conscious orientation in this problem, so the purpose of this article is to analyze ethnic and religious situation in Ukraine. To achieve this goal tasks such as viewing inside the church and within confessional relations, the formation of national churches as part of the national revival.

Between Orthodox conflict in Ukraine is an adequate reflection of the socio-political conflict, cultural differences and clashes of various levels of national consciousness, the different types of historical memory, and views on the future of Ukraine. Conflict between the Orthodox in Ukraine is both a reflection of and the difficulties that exist in the Russian-Ukrainian and Ukrainian-Russian relations.

National Revival not only stimulated the intensification of the activities of various religious denominations in Ukraine, but raised the question of the national religion of Ukrainians. The problem is now the national religion is constantly rising because some intellectuals present the idea, aimed at forming ideas about Christianity as the sole carrier of national identity. Therefore, an attempt is made nationally oriented forces in Ukraine to use religion as a way of revival of the Ukrainian ethnos.

Ukrainian nation, forming their own state, I'm sure not the last role in this process is the creation of a national local church. National does not mean the same for the entire nation and, of course, is not synonymous with national and state religion, although the latter can form a national church. But we should not equate the concept of "national church" and the "national religion". Obviously, ethnic and confessional structure of the Ukrainian society which has developed in the beginning of XXI century and will continue to keep the traditional configuration, where the dynamic development of the Protestant communities and new religious movements will create a challenge for the continuous updating of denominations that make up the core of this structure - the Orthodox and Greek Catholic. Christian denominations do not have a monopoly tends to its impact on religious and spiritual life of Ukrainians.

Keywords: internal religious conflicts, the State Church, ethno-confessional situation, denominations, national Church, interchurch relations, religious paradigm.

УДК: 141.7:140.8:392.3:008(091)(53)

ЕЛЬ ГУЕССАБ КАРИМ

кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії
Запорізького національного університету (м. Запоріжжя, Україна)
e-mail: karimk@ukr.net

ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ПРОБЛЕМИ АРАБСЬКОГО СВІТУ В СУСПІЛЬСТВОЗНАВЧІЙ ДУМЦІ

Анотація

У статті проаналізовано стан арабських країн у зв'язку з інтенсивними глобалізаційними процесами, які призводять до інноваційних зрушень як в культурі, так і в традиційних засадах арабського суспільства. Загальна тенденція Європи до демократизації узгоджується з тим, щоб поширити та адаптувати цей процес до арабських країн. У той самий час знаходимо безліч наукових розвідок, які доводять протилежну тенденцію до звуження цього процесу, а відповідно – плани арабських спільнот існувати й надалі на традиційних засадах, адже все нове є так званім індикатором майбутніх катаклізмів, які призводять до нищення культури, глибокої руйнації усталених традицій арабського суспільства. Посилена увага відводиться ісламу як одному із факторів державотворення (вплив на поведінку, мораль, громадські стосунки). Засади ісламу стають перешкодою до трансформації арабського суспільства та введення інноваційних структур. Інноваційні процеси, які відбуваються у Арабському Сході дають змогу накреслити подальшу схему зрушень у соціально-політичній та ідеологічній системах.

Ключові слова: традиціоналізм, інноваціоналізм, демократизація, Арабський світ, глобалізація, Іслам.

Постановка проблеми. Сучасні умови розвитку суспільства призводять до того, що в країнах світу відбувається інноваційні процеси, які стосуються насамперед економіки, політики та культурного життя. Перебуваючи в умовах глобалізації, арабські країни залишаються лише в контексті цих змін, адже спроба відходу від традиціоналізму викликає лише хворобливі повороти в

долі мешканців країн Арабського світу. За своїми формальними ознаками арабський світ є нестабільним, адже в ньому панує ґрунтовно утверджений традиціоналізм, який представлений панівною релігією (Ісламом), яка витісняє все нове та чуже, і водночас свої права на освоєння Арабського світу заявляють інноваційні процеси, які стосуються не лише економіки, політики, але й духовного життя. Спроба ввести деякі інноваційні порухи в іслам, зокрема примирити науку та релігію, розширити права жінок (рівноправне навчання) та чоловіків, підтримувати позицію щодо зближення з іншими релігіями. Це і зумовлює посилений інтерес, який викликаний необхідністю розмежування традиційного й інноваційного в державах Арабського світу.

Ступінь наукової розробленості проблеми. До питання традиціоналізму у своїх працях зверталися такі арабські дослідники, як: М. Вальсан, К. Мутті, Х. Сидоров (зокрема виголошена ним доповідь на круглому столі в м. Києві «Ісламські традиціоналісти та ісламський традиціоналізм»), Ф. Шуон, й т. д., щодо інноваціоналізму, то йому присвятили свої праці А. Тархан, Ф. Саллук, М. Хор, які прагнуть адаптувати інновації до суто арабських реалій, серед українських науковців слід назвати таких: О. Волович, О. Коппель, Ю. Кочубей, Б. Парахонський і багато ін. Під інноваціоналізмом слід розуміти розширення економічних, політичних, духовних зв'язків, останнім часом арабський світ стоїть перед вибором, але вибором іншого типу, що витікає з історичної специфіки сучасного духовного життя арабського суспільства [2, с. 5]. Комплексний підхід, що має на меті всебічне і ґрунтовне висвітлення цієї теми, лише започатковується, але деякі його прояви виявляються у працях Г. Екерта, О. Саламіна, О. Фісуна, В. Хороса та ін., а тому ця тема потребує подальшого вивчення.

Значна увага приділяється розвитку Арабського світу в сучасну епоху, що деяким чином зумовила вибір теми дослідження «Традиціоналізм та інноваціоналізм у сучасному арабському суспільстві». адже від готовності залежить подальший розвиток країн Арабського світу у ХХІ столітті, тому метою нашої розвідки – з'ясування умов, які викликають зміни в традиційному Арабському світі, необхідно дійти прагматичних узагальнень щодо становлення нової системи знань стосовно арабського регіону. У своєму дослідженні подаємо також паралелі існування традиційного та інноваційного у близькосхідних державах.

Виклад основного матеріалу. Арабський світ має власну концепцію розвитку в межах своєї території, а тому йому необхідно спиратися на тисячолітню історію і традиції. Але все ж він не в змозі уникнути процесів, які намагаються проникнути до простору зовсім іншої ментальності. Історичний розвиток арабських країн наклав певний відбиток і на свідомість її жителів, а звідси – панічний страх і кардинально змінені настрої. Розглядаючи питання традиціоналізму необхідно розуміти під цим поняттям приналежність до традиційно устелених цінностей. Під інноваціями слід розуміти ступінь глобалізації, який сприймається арабами неоднозначно. Арабський світ *العالم العربي* – країни, які складаються з протиріч, а визначальною основою цих протиріч є їх недиференційований поділ на сильні (з потужною економікою, системою нафтовидобування) та слабкі (які знаходяться або на межі між середнім достатком, або на межі бідності – змушені жити на два долари в день, тобто не мають власних енергоресурсів) держави. І найтрагічнішим в цій ситуації є те, що ні одна з держав не йдуть на поступки, на зближення, таким чином, вступають між собою у змагання, жодного кроку на шляху до співпраці. І це все викликано традиційно усталеним розподілом (згідно з принципами ісламу не дозволяється накопичення багатства – нафта ж є на сьогодні найбільшим багатством), але при цьому економічний розвиток країн Арабського світу бажає бути ліпшим. Специфічною ознакою політичної системи на Арабському світі є Іслам, який керує важелями влади не тільки на внутрішньополітичній, але й на міжнародній арені. Про інтерес до глобалізаційних процесів у Арабському світі свідчить велика кількість конференцій і круглих столів, які проводять в арабських столицях [2, с. 103]. До традиційних концепцій Арабських країн слід віднести такі: «ісламської держави», «ісламської економіки», «ісламської солідарності». Наразі в сучасному мусульманському світі панують дві течії, які є визначальними: традиціоналістка та модерністська (інноваційна). У сучасному ісламі існують різні точки зору, різне ставлення до подій, які стосуються сучасного суспільного розвитку, до новацій, які спричинені глобалізаційними процесами. На думку Х. Сидорова, традиціоналізм тісно пов'язаний з консерватизмом, але ці два поняття не є тотожними. Прихильники традиціоналізму звертаються до ісламу, як основи всього суцього. На сьогоднішній день відбувається криза в ісламському традиціоналізмі, оскільки вплив Західного модернізму, який прагне викоринити релігію на шляху до модернізації Арабського світу. Як зазначав російський традиціоналіст К. Леонт'єв: кожне суспільство, цивілізація проходить три фази свого розвитку, первинну, прогресуюче об'єднання й складність, вторинне суміщене спрощення. Якщо звернутися до ісламської історії то варто зазначити, що первинна простота, яка містить у собі всі реалії традицій,

без сумніву, це була епоха так званих (Саліф ас-саліх السلف الصالح). Другий етап ми спостерігаємо, коли нові Салафіти السلفيون, зв'язують свої дії з фрагментарними текстами, а це вже схоже на фрагментарність знань (яким не властиві ні «третій вимір» того суспільства, ні знання, якими воно володіє, яка не зводиться до сухої текстуальної інформації). А отож, це і є другий етап під назвою – вторинного зміщеного спрощення, тому що саме це явище ми частіше за все бачимо щодня. Між цими двома фазами знаходиться – епоха прогресуючої складності, тобто розквіт ісламського класицизму, який витворив цивілізацію, культуру, які домінують у світі на п'єдесталі його розвитку [5]. Свою позицію щодо інноваціоналізму висловив професор Принстонського університету, відомий сходознавець Б. Льюїс, вказавши на причини змін мусульманського світу: стрімкий прогресуючий розвиток Заходу та його всеохопний втручання майже у всі аспекти життя мусульманина викликав різко негативний поштовх (проявляється насамперед у корупції, бідності, економічному виснаженні природних ресурсів, зокрема нафти, яка згодом здасть свої позиції). Наведені факти спонукають до висновку, що давність існування традицій не є шляхом до загибелі культурних цінностей та збідніння нації, проте значне місце посідає важливість інноваційних підходів, які використовують європейці, спустошуючи природні ресурси, витрачаючи енергію заради власного збагачення. Як бачимо, зі слів Б. Льюїса, Арабські держави йдуть – не тими шляхами розвитку, адже, інші країни не з когорта близького східних країн – вбачають у Сході лише шляхи власного збагачення і примноження чужих скарбів.

Цілком очевидно, що східна концепція суспільного устрою кардинально відрізняється від західної (різняються соціокультурні особливості історичного розвитку), тому особливості відносин держави і суспільства в обох сторонах світу різні [7]. Іслам є тим ідеологічним підґрунтям арабомусульманського світогляду, яке виконує ряд функцій у сучасному арабському соціумі, і серед них виокремлюють такі: політичну, ілюзійно-компенсаційну, емоційно-психологічну, комунікативно-інтегруючу, регулятивно-контролюючу, педагогічну, морально-етичну, художньо-естетичну, екзистенційну парадигми існування арабської спільноти [2, с. 104]. Крізь призму процесу глобалізації проглядається така собі стандартна ситуація, яка на перший погляд має легкий шлях вирішення, але під загальним кутом зору проявляється лише її недієздатність. Наприклад, аналізуючи політично-економічну площину відносин традиційного ісламського Сходу і модерно-християнського Заходу, варто зазначити, що в умовах глобалізації проявляються прагнення Сходу до самостійності і певна відокремленість від західного домінування [2, с. 103]. Це питання поки не вирішене і стосується суто політичного боку відносин між Сходом і Заходом.

Однак інноваційна складова стосується не лише економічної сторони, а у суттєвому відношенні й ідеологічно-культурної. Прихильники новацій у суспільному житті арабів стверджують, що перш за все інновації повинні стосуватися побуту, адже далеко не кожен чоловік прагне носити бороду, тоді як жінки виступають проти чадри та інше; життєва необхідними є зміни у більш важливих сферах суспільного життя мусульман, зокрема: право чоловіків працювати в науково-дослідних закладах, щодо жінок, то вони переконані, що місце жінки не лише біля домашнього вогнища, вони також мають право активно займатися громадськими справами; щодо віросповідання, то воно не повинно обмежуватися лише спілкуванням з єдиновірцями (прихильниками ісламу і тільки), треба розширювати межі існування, а відповідно – спілкування. Звісно, всі вищезазначені тези ґрунтуються на положеннях із Корану, а саме: знання людині необхідні, а тому треба розширювати й розвивати їх, але при всьому цьому проводиться чітке розмежування між науковими і ненауковими знаннями. Уся увага прибічників традиціоналістського підходу до життя, зокрема до соціально-культурного ґрунтується на тому, що необхідно постійно дотримуватись основоположних засад середньовічного ісламу у його недоторканному вигляді, закликають не відходити від надто давньої обрядовості, способу життя та звичних тлумачень положень з Корану. Подальше формування традиціоналістського підходу до мусульманського способу життя покращить їх соціальне становище, встановить рівність, братерство усіх мусульман. Низка країн арабського світу є перспективними, але подальший розвиток буде залежати не лише від: загарбання (в інвестиційному плані) арабських держав, але й від ідеологічних переконань, хоча, за переконанням С. Нагорного, політична система ісламу є найдосконалішою демократією, яка своїм рангом протистоїть західній демократичній системі [7]. А тому суспільний спокій та лад залежить від того, хто не буде ігнорувати приписи ісламу та шаріату.

Необхідно зазначити, що певний відбиток колишньої (традиційної свідомості) на мусульман позначився завдяки чітко врегульованому укладу життя, а тому не дивно, що сучасні дослідники, в тому числі й Ф. Альїбрахіме констатує той факт, що арабське суспільство не готове до вступу в XXI століття, хоча деякою мірою і пояснює це: існують, на його думку, істотні відмінності в рівні

розвитку Арабських країн і світового співтовариства [1, с. 5]. В умовах жорстокої боротьби за збереження традиційних цінностей варто звернути увагу на те, що саме процеси глобалізації в культурній сфері сприятимуть об'єднанню арабів і збереженню їхньої культурної ідентифікації [2, с. 108]. До того ж фактором формування арабо-мусульманського світогляду в сучасних умовах є саме процес глобалізації [4]. Загалом, якщо торкатися теми глобалізації у сфері традицій та інновацій, то ефективним способом збереження традиційного культурного фонду (тобто створення єдиного унікального простору), в якому водночас співіснують різні упорядковані, добровільно об'єднані культури і традиції, які в майбутньому виступатимуть генераторами інноваційних ідей. Безсумнівно, що всі суспільні та політичні вади потрібно скеровувати у потрібне русло, тому лише завдяки плідній співпраці Сходу і Заходу можлива глобалізація у найліпших її проявах.

Висновки. Отже, арабський світ навіть у сучасних умовах є вразливим до карколомних змін, які досягають регіонів. Відбувається тенденційна настороженість арабо-мусульманського суспільства щодо впливу Заходу, а тому необхідність залишатися на традиційних засадах є не примусовою основою, а скоріше об'єднувальним комунікативно-інтегруючим ядром, яке прагне зберегти багатовікові традиції, при цьому вносячи якісь новації у різні сфери життя: телекомунікація й електроенергія, промислово-господарчому комплексі і т. д.

Філософсько-культурний простір надає широкі можливості для продовження існування традицій в ісламському суспільстві, в якому уміють співіснувати й інші релігійні напрями: зороастризм, християнство і т. д. Незважаючи на те, що рівень розвитку арабського суспільства значно нижчий від держав Європи – це не дає жодного права стверджувати, що за своїми формальними ознаками, воно знаходяться поза зоною адекватного і осучасненого існування. Тому для реалізації реформ, які впевнено просуватимуть проект глобалізації необхідно згуртувати арабо-мусульманський світ, який змушений буде відстоювати свої права, і традиції (звичаї, обряди, усну народну творчість і т. д.) та ретранслюватиме нове світобачення, яке буде триматися не тільки на вірі в те, що повернення до першоджерел є найоптимальнішим виходом із ситуації, але й в те, що європейський спосіб бачення майбутнього близькосхідного регіону є певним буфером (в тому числі і для уникнення небезпеки). Сьогодні арабо-мусульманський світ позиціонує себе як традиційно-інноваційний континуум, який варто розвивати і популяризувати унікальність Арабського світу.

Список посилань

1. Альфакі М. Ф. А. Соціокультурні процеси в сучасному арабському світі: зміна основних парадигм: [Електронний ресурс]: автореф. дис. на здобуття канд. філос. наук: спец. 09.00.03 «Соціальна філософія, філософія історії» / Мохамед Фадель Ахмед Альфакі. – Сімферополь, 2002. – 19 с. – Режим доступу: <http://disser.com.ua/contents/8899.html>
2. Волович О. Глобалізація в арабському світі: виклики, втрати і надбання: [Електронний ресурс] / Вісник Львівського університету. – Серія : Філологічна. – Вип. 53. – С. 101-110. – Режим доступу: http://philology.lnu.edu.ua/visnyk/53_2011/53_2011_volovych.pdf
3. Горицька Г. В. Ісламські партії в політичних процесах країн арабського світу: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. політ. наук: спец. 23.00.02 «Політичні інститути та процеси» / Галина Вікторівна Горицька. – К., 2010. – 18 с.
4. Ель Гуесааб К. Арабо-мусульманський світогляду у вимірі повсякденного буття особистості: [Електронний ресурс]: автореф. дис. на здобуття канд. філос. наук: спец. 09.00.03 «Соціальна філософія, філософія історії» / Ель Гуесааб Карім. – Запоріжжя, 2007. – 19 с. – Режим доступу: http://www.br.com.ua/referats/dysertacii_ta_autoreferaty/64924.htm
5. Сидоров Х. Исламский традиционализм в пост-современном мире (ахль-сунна и ахыр-заман): [Электронный ресурс] / Харун Сидоров. – Режим доступа: <http://politosophia.org/page/islamskiy-traditsionalizm-v-post-sovremennom-mire.html>
6. Льюис Б. «Что не так? Путь Запада и Ближнего Востока: прогресс и традиционализм»: [Электронный ресурс] / Бернард Льюис. – Режим доступа: <http://vovremya.info/art/1188898749.html>
7. Нагорний С. Сучасні проблеми демократизації в країнах Близького Сходу: [Електронний ресурс] / С. Нагорний // Віче. Журнал Верховної Ради України. – 2011. – №12. – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/2604/>
8. Радіонова Л. О. Філософія: навч. посіб. / Л. О. Радіонова. – Харків: ХНАМГ, 2006. – 142 с.
9. Халупа І. Демократизація в Європі як приклад для арабського світу: [Електронний ресурс] / Ірина Халупа. – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/content/article/24180406.html>

References

1. Alfaki M. F. A. Sociokulturni processes in the modern Arabic world: change of basic paradigms: [electronic resource]: thesis for the degree of Candidate of Philosophic Science on speciality : 09.00.03 «Social philosophy and philosophy of history» / Mokhamed Fadel Akhmed Alfaki. – Simferopol, 2002. – 19 p. – Access: <http://disser.com.ua/contents/8899.html>. (ukr)
2. Volovich O. Globalizaciya in the Arabic world: calls, losses and acquisitions: [electronic resource] / Announcer of the Lviv university. Series : Philological. – Issue. 53. – P. 101-110. – Access: http://philology.lnu.edu.ua/visnyk/53_2011/53_2011_volovych.pdf. (ukr)
3. Goricka G. V. Islamski parties in the political processes of countries of the Arabic world: thesis for the degree of Candidate of Political Science: 23. 00. 04 «Political institutes and processes» / G. V. Goricka. – K., 2010. – 18 p. (ukr)
4. El Guessab K. Arab-Moslem world outlook in the aspect of everyday life of personality: [electronic resource]: thesis for the degree of Candidate of Philosophic Science on speciality : 09.00.03 «Social philosophy and philosophy of history» / El Guessab Karim. – Zaporizhzhya, 2007. – 19 p. – Access: http://www.br.com.ua/referats/dysertacii_ta_autoreferaty/64924.htm. (ukr)
5. Sidorov H. Islamskii traditionalism in post-modernism-modern of world (akhl-sunna and akhyr-zaman): [electronic resource] / H. Sidorov. – Access: <http://politosophia.org/page/islamskiy-traditsionalizm-v-post-sovremennom-mire.html>. (rus)
6. Lyuis B. «Something wrong? The way West and Middle East: progress and traditionalism»: [electronic resource] / B. Lyuis. – Access: <http://vovremya.info/art/1188898749.html>.
7. Nagorniy S. Modern problems of democratization in countries Middle East: [electronic resource] / S. Nagorniy // Veche. Magazine of Verkhovna Rada of Ukraine. – 2011. – № 12. – Access: <http://www.viche.info/journal/2604/>. (ukr)
8. Radionova L. O. Philosophy: teach. tex.-b. / L. O. Radionova. – Kharkiv: KHNAMG, 2006. – 142 p.
9. Khalupa I. Demokratizaciya in Europe as an example for the Arabic world: [electronic resource] / I. Khalupa. – Access: <http://www.radiosvoboda.org/content/article/24180406.html>. (rus)

ЭЛЬ ГУЭССАБ КАРИМ

кандидат философских наук, доцент кафедры философии
Запорожского национального университета (г. Запорожье, Украина)
e-mail: karimk@ukr.net

ПОДХОДЫ К ПОНИМАНИЮ ПРОБЛЕМЫ АРАБСКОГО МИРА В ОБЩЕСТВОВЕДЧЕСКОЙ МЫСЛИ

Аннотация

В статье проанализировано состояние арабских стран в связи с интенсивными глобализационными процессами, которые приводят к инновационным сдвигам как в культуре, так и в традиционных основах арабского общества. Общая тенденция Европы к демократизации согласовывается с тем, чтобы расширить и адаптировать этот процесс к арабским странам. В тоже время находим много научных исследований, которые доводят противоположную тенденцию к сужению этого процесса, а соответственно – планы арабских сообществ существовать и дальше на традиционных основах, ведь всё новое есть так называемым индикатором будущих катаклизмов, которые приводят к уничтожению культуры, глубокому разрушению устоявшихся традиций арабского общества. Усиленное внимание уделяется исламу как одному из факторов создания государства (влияние на поведение, мораль, общественные отношения). Принципы Ислама становятся препятствием к трансформации арабского общества и введению инновационных структур. Инновационные процессы, которые происходят в Арабском мире, дают возможность начертить последующую схему сдвигов в социально-политической и идеологической системах.

Ключевые слова: традиционализм, инновационализм, демократизация, Арабский мир, глобализация, Ислам.

EL GUESSAB K.

Doctor of Philosophy, Associate Professor of Philosophy Department
of Zaporizhzhya National University (Zaporizhzhya, Ukraine)
e-mail: karimk@ukr.net

APPROACHES TO UNDERSTANDING THE PROBLEMS OF THE ARAB WORLD IN HUMANITIES THINKING

Summary

The state of the Arabic countries in connection with intensive globalization processes, which result in innovative changes both in a culture and in traditional principles of Arabic society, is analyzed in the article.

It is clear that the Eastern concept of social order radically different from the West (different socio-cultural peculiarities of historical development) as features between the state and society in the two different sides of the world. Islam is the ideological bases of the Arab-Muslim world, which performs a number of functions in modern Arab society and distinguish among them, are: political, compensatory, illusional, emotional, psychological, and communicative and integrating, the regulatory, supervisory, educational, moral, ethical, artistic aesthetic, existential paradigm of the existence of the Arab community. In the light of globalization seen such a standard situation, which at first glance has easy solutions, but under the angle shown only her disability. For example, analyzing the political and economic spheres of relations of traditional Islamic East and the Christian West Modern, it should be noted that in the context of globalization manifest desire for independence of the East and a certain separation from Western domination. This issue is not yet resolved and refers purely by political relations between East and West.

But innovative component applies not only to the economic side, and in respect of substantial ideological and cultural. Proponents of innovations in the social life of the Arabs claim that above all innovation must relate life, because not every man tends to wear beards, while women oppose the veil and other; is vital changes in more important areas of social life of Muslims, in particular, the right of men to work in research institutions, against women, they believe that a woman's place not only at home, and to actively engage in public affairs; about religion, it should not be limited to communication (supporters of Islam and only) necessary to expand the boundaries of existence, and therefore - talk. Of course, all of the above thesis is based on the provisions of the Koran, namely knowledge necessary rights, and therefore need to expand and develop them, but with all this carried a clear distinction between scientific and unscientific knowledge. The entire attention of supporters traditionalist approach to life, including the social and cultural based on the fact that you must constantly observe the fundamental principles of medieval Islam in its untouchable form, call not depart from very ancient rituals, lifestyle and conventional interpretations of the provisions of the Koran. Further formation traditionalist approach to the Islamic way of life improve their social status, will set equality, brotherhood of all Muslims. A number of countries in the Arab world are promising, but further development will depend not only on: seizure (in the investment plan) Arab, but from ideological convictions, although, S. Nagorno conviction: the political system of Islam is the most perfect democracy, which is opposed to their rank Western democratic system. And because social peace and order depends on who will not ignore the prescriptions of Islam and Sharia.

It should be noted that some of the former mark (traditional consciousness) to Muslims affected through clearly regulated way of life, and it is not surprising that modern researchers, including F. Alyibrahime notes the fact that Arab society is not ready to join the XXI century although to some extent explains this: there are, in his view, significant differences in Reni of Arab countries and the international community. In a brutal struggle for the preservation of traditional values pay attention to the fact that it is the globalization of the cultural sphere will contribute to the unification of the Arabs and the preservation of their cultural identification. Also factor in the formation of the Arab-Muslim world in modern conditions is precisely globalization. In general, if touching themes of globalization in the field of innovation and tradition, it is an effective way to preserve the traditional cultural fund (a single unique space), which simultaneously coexist different order, voluntarily united culture and traditions.

Keywords: traditionalism, innovationalizm, democratization, Arab world, globalization, Islam.